

2024 Altea, Spanje *(Tour des Vacances)*

Dat is wat zeker in mooie, spectaculaire gebieden en bij goede temperatuur zeer aangenaam is. Dat is ook waarom zoveel professionele fietsers zich in de omgeving “thuis” voelen. Ze trainen hier en hebben soms ook een eigen woning in deze streek aangeschaft. Calpe ligt een 7 km noordelijker dan Altea, maar wordt wel het mecca van deze sport genoemd. Het is ook bekend om zijn “Gibraltar-achtige” rots voor de kust.

240808 OPVRAAG EN INSCHRIJVING

Al vroeg weer een vakantiebestemming gezocht dat paste in het langlaufprogramma van Anja. Lastig want na november wordt het weer ook in Spanje wisselvalliger en zijn er minder of geen aanbiedingen te vinden.

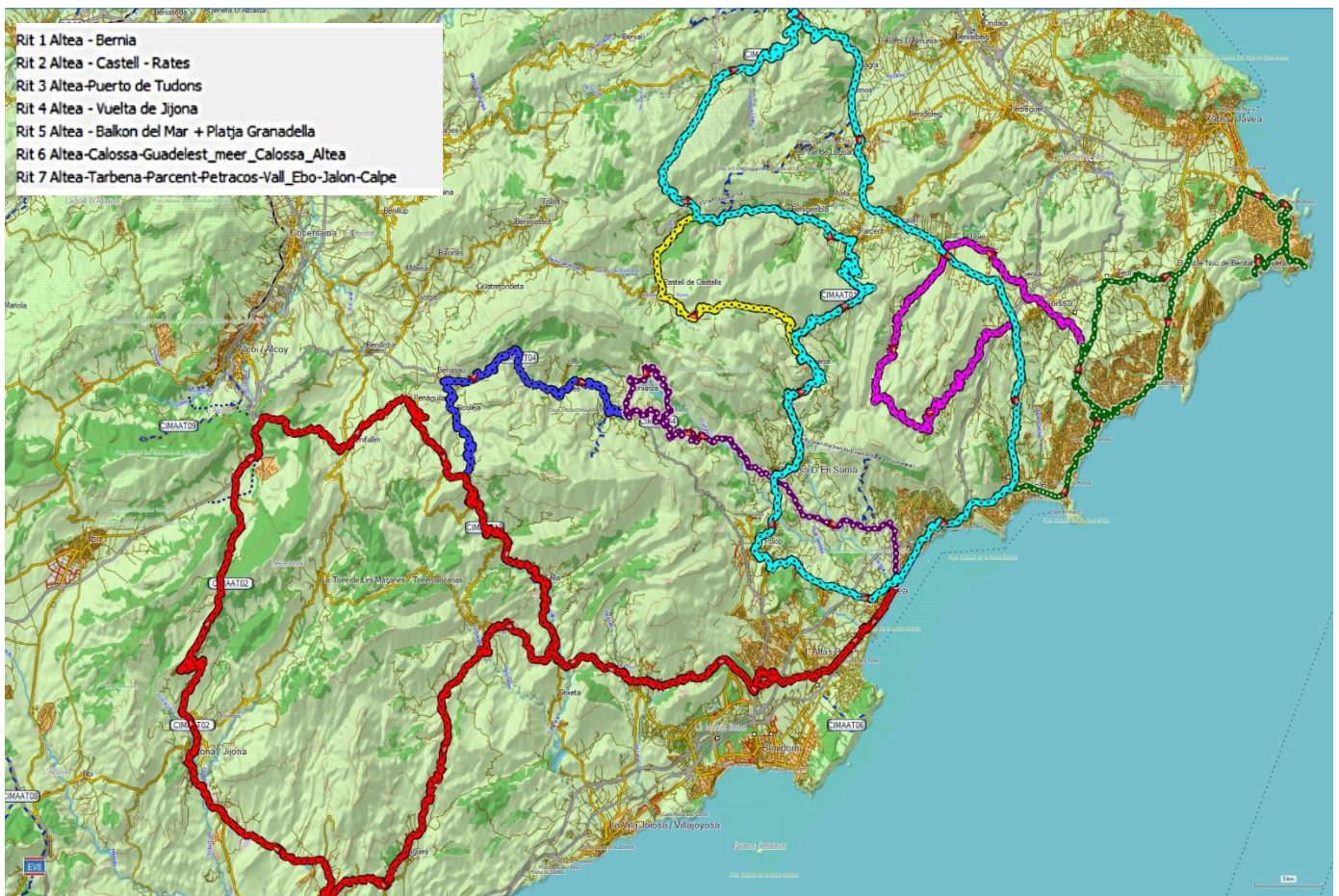
Dus besloten dat het tussen Oberhof en Livigno ging plaatsvinden, een noodzaak voor de evenredige verdeling en ontspanning voor mij vond Anja. Dus ingeschreven bij Tou de Vacances voor een week aan de Costa Blanca met standplaats Altea. Hotel, vliegreis en fietsuur inbegrepen.

Ook was dit een nieuwere ervaring, niet van hotel naar hotel (of B&B), maar vanuit één viersterren hotel, dat ingericht is op fietsers.

Nog een parkeerplek georganiseerd en verder afwachten wat de routes worden.

241017 REISINFORMATIE, ROUTEBOEK EN ADRES BIKECENTRUM

Nu kan het pas echt gaan leven, dus de planning in de systemen gezet en hieronder de verschillende routes op de garmin geplaatst.

241107 DE LAATSTE INFORMATIE EN DE PUNTJES OP DE ï”

Nog een herinnering van Tour de Vacances m..b.t. het ophalen van de fiets, wat pas tegen het eind van de dag op 9 november kon plaatsvinden, jammer. Ook nog een reminder m.b.t. bidons en drinkwater.

Dus klaar voor vertrek, morgen eerst nog even pakken. En nog net op tijd bedacht me van te voren in te checken.

241109 AANREIZEN EN INSTALLEREN

De dag ervoor niets actief gedaan, alleen een wandeling in de Goudse Hout met Anja en zelfs wat uitgeslapen die morgen.

's Avonds zelfs bankhangen met de 2 laatste episodien van de Lincoln Lawyer, 2 voor 12 en het schaatsen gevolgd. Ook de lampen weer op handmatig ingesteld voor Anja, vond ze toch prettiger. Daardoor wel (te) laat naar boven en ook nog steeds kleine dingen bedenken, opzoeken en bij de vakantiespullen gedaan.

In bed vroeg Anja nog naar mijn pillen, dus er weer uit. Inmiddels was het al middernacht en had ik de wekker om 4:50 uur ingesteld.

In allervroegte het bed uit want om 7:05 uur was het vliegvertrek vanuit Rotterdam naar Alicante. Daarvoor nog aanrijden naar speed parking Rotterdam, om 5:45 uur zou ik met de shuttle naar het vliegveld vervoerd worden.

Maar mijn hoofd suisde nog na, de bonenschotel bleef beneden borrelen in mijn opgezwollen buik en Anja was verkouden en haar ademhaling dus onrustig, hard, snurken of soms letterlijk stil. Haar lichaam volgde dit ritmisch, d.w.z. schokkend en vooral van links naar rechts en andersom zichzelf omgooien en dan weer even geheel stilliggen tot de hel weer losbarstte. Probeer zo maar eens in slaap te komen. Nee dus. Na zelfs drie kwartier iedere minuut op de klok gekeken te hebben vond ik het welletjes om 4:35 uur.

Zo zachtjes mogelijk me aangekleed, op tijd beneden om de krant achter me op de deurmat te horen vallen. Eten en gereed voor meenemen maken en toen ... stond zij daar, het tweede, betere deel van ons echtpaar. Afscheid genomen en het avontuur tegemoet.

Het verliep vlot, de weg redelijk leeg, de parkeerplek met een klein ommetje gevonden en precies op tijd bij de poort om de shuttle aan te zien komen. Geen tijdverlies naar de Airport, een lange rij, maar tijd voldoende. Boarden en zitten en zo toch nog 1,5 uur kunnen pitten.

Iets later dan gepland de lucht in en zo stond ik 2:30 uur later op Alicante en moest in me melden bij de bus die me naar Altea zou vervoeren. Nee, niet zomaar, de documenten waren geen toegangsbewijs. Ik moest terug de hal in om aan een loket een kaartje te halen, juist ja op het genoemde document.

Een uur verder, het was wachten op andere reizigers die minder vlot (ter been) waren. En dan via Benidorm - wat een drukte aan toerisme en gigantisch hoge gebouwen voor de strand liefhebbers - waar een aantal van hen in 3 verschillende hotels werden afgezet, reden we door naar Altea.

Na een uurtje waren we rond 13:35 uur bij het hotel. De kamers waren nog niet gereed, dus bagage opgeslagen en wandelend naar de oude binnenstad. Wat geklommen (wat een trappen om boven te komen en zo lagen er meerdere paden door dit stadje), maar dan heb je ook wat.

Een alleraardigst en vriendelijk ogend stadje, met een kerk bovenop de heuvel, die het pronkstuk van Altea was, niet alles goud wat er blinkt, maar wel veel. Op het naastliggende plein op mijn gemakje het volk aanschouwd, terwijl een crêpe met kaas en ham welkom naar binnenging, gelardeerd met 2 doppio espresso's en una serveza sin alcohol.

Afdalen langs glimmende, zuchtend omhoogklauterende koppen en bij het strand nog even een strofe toegevoegd aan de contemplatie die ik op het terras was begonnen. Daarna geheel langs het strand terug naar hotel Cap Negret. Scheren, douchen en omkleden en dan mijn tijdelijke fiets ophalen. Een leuk gesprek met de eigenaar, Patrick Deneut en dan ...

*Het hotel ademde fietshistorie.
Hier de ondergrondse garagebox
met aparte boxen om fietsen
beschermd in weg te hangen.*

Sandra aan de lijn, leuk en afgesproken samen te eten bij hen. Ik neem noch contact op en zij willen me dan ophalen (gevaarlijk 's avonds op de fiets richting Calpe). Dan dineren, zeer uitgebreid en lekker, nog even het eind van de mannenmarathon schaatsen gezien en wat op de mobiel zitten spelen/zoeken.

Om 21:30 uur naar boven, facetimen met mijn vriendinnetje/partner/ega en nog even dit verhaal aan het papier toevertrouwen.

Nu genoeg, een volle dag, maar wel met leuke dingen en dan de avondrituelen in en

"oogjes dicht, snaveltjes toe" om 22:20 uur.

241110 ALTEA-RONDJE BERNIA

De nachtrust was goed en nodig. Na met Anja gesproken te hebben, het verslag van de dag aan 'notes' opgebiecht toevertrouwd te hebben, was het om 22:30 uur welletjes. Nog het afsluitende avondritueel en dan het dekbed over me heen en alles loslaten.

Wonderbaarlijk, de gehele nacht als een blok geslapen tot 7:30 uur. Naar het toilet en nog even naliggen. Bijzonder om 8:40 uur gingen de luiken weer open en was de dag aangebroken.

Het ontbijt was weer zoals het altijd in hotels is, gewoon goed. Na deze relaxte opstap moest er wel een activiteit uitgevoerd gaan worden. Dus de rugzak volgeladen met hulpmiddelen voor onderweg, de broodjes die ik meegesmokkeld had, zo ook een banaan (ze snijden deze allen in, ???) en 2 reepjes, zo hoeft niet alles meer in de achterzakjes. Omkleden en op naar de "Merida". Nog wat aan te doen, garmin bevestiging, bel, voor- en achterlamp monteren en dan is het zover.

START

Rondje Bernia, met de eerste, geplande hoogtemeters. Sandra had aangegeven waar ze woonde, dus de afslag gezien en voorbij gestoken. Intussen niet geheel opgelet, het klimmetje liep ook zo mooi, maar daardoor wel weer meer afgelegd dan nodig. Terug en dan toch Calpe in.

Een gigantische stad met een 'keitje' voor in de plas (gezegd wordt, een soort Gibraltar). Mooi ook een grote plas waar veel watervogels zaten, maar de mogelijke flamingo's heb ik niet gezien. Het was toeval- een gele en rode fiets voor een fietsenzaak trok mijn aandacht - maar een groot gedeelte toch over een blauw gekleurd fietspad gereden en daarna begon het eerste echte klimmen naar Bernissa.

Geleidelijk en gestaag doorgebracht, er zijn wel veel meer mensen op de racefiets, ook als echte profs uitzijnde groepjes van twee. Prachtig slingerend met 4-5% naar boven, en in Bernissa een pauze.

Rondje om de kerk (gelopen), want de ochtenddienst stroomde net leeg. Daarna een rondje – wandelend – door de kerk, weer allemaal pracht en praal. Hierna aan de achterkant van de kerk een kop koffie in de volle, hete zon.

Er volgde een afdalinkje, met een leuk begin van het dorpje Senija, geschilderde muren.

Een stuk vlak en aan een kaarsrechte weg met uitzicht mijn broodjes en banaan weggewerkt. Die energie was op tijd binnen, want daarna begon het echte klimwerk, zo'n 5 km tegen 7-8%.

Prettig zo tussen de bomen, de zon had zijn warmste inmiddels al wel gegeven. Het hoogste punt geslecht, Puerto Bernia 620 m, en dan een toch wat gevaarlijke afdaling in. De hand aan de remmen, niet geheel laten gaan en intussen de omgeving ook in me blijven opnemen en fotograferen op zijn tijd.

Zo denderde ik naar Calpe terug, was het even de juiste weg zoeken met de nieuwe aanleg van wegen en daarna full speed naar Altea. Een schitterende

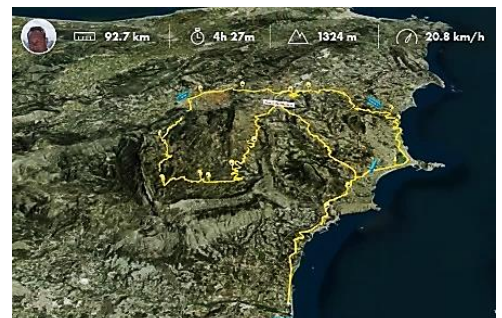
eerste tocht, dat belooft wat voor de rest van de week.

Het avondprogramma, een "Duvel" in de bar en het laatste half uur van Chelsea-Arsenal, een Engelsman was duidelijk voor de laatste.

Een hapje aan het - langgerekte qua tijd - diner (ruime gangen, ik klap nog eens, maar de koolhydraten horen er nu eenmaal bij). En vervolgens bijkomen op de kamer, me weer als een groots schrijver uitleven en alleen Anja bellen nog op het programma. Benieuwd hoe ze haar wedstrijd heeft gelopen.

Dat was het weer, tot de volgende keer.

241111 COLL DE RATES

Weer een moeizame nacht. Ook de arm speelt meer op. Maar een mooie dag in het vooruitzicht.

Redelijk op tijd gegeten en om 9:00 uur bij de fiets. Het zou een prachtige rit worden.

Wat wil je in de bergen, waar het uitzicht per bocht veranderd, het perspectief per meter klimmen is iedere keer weer verbazingwekkend en daarbij opgeteld de lichtval, die diepte kan accentueren of bij het wegvallen zomaar een vlak, donker aanzicht biedt.

Dus feitelijk bezien als door een diamant, steeds anders en zeker altijd weer fraai om het te (her-)ontdekken, steeds weer briljantjes van kleur, gloed en diepte.

Een must do de Coll de Rates als je in deze omgeving bent, zo werd gesteld. En dat kan ik beamen. Eerst nog klim je door wat bewoond gebied, de benen prikken al naar de eerste kilometers, maar het oog kan er geen genoeg van krijgen.

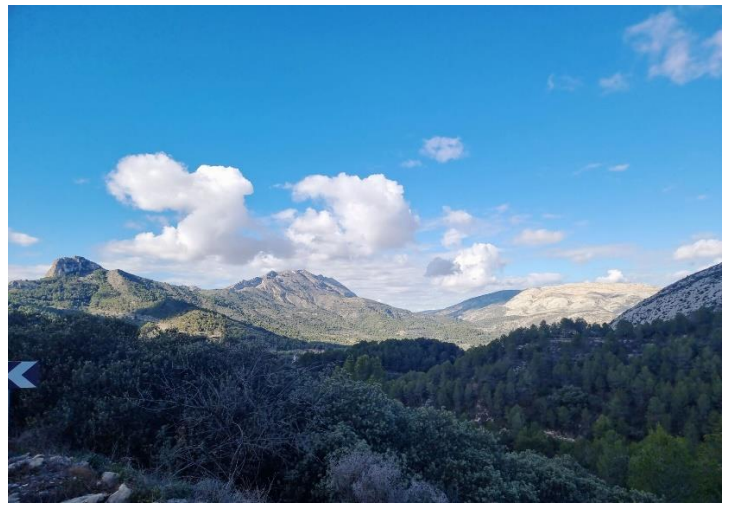

Denk je al dat je behoorlijk wat geklommen hebt, zie je een bord van de laatste 6 km naar Puerto de Sa Creueta (780 hm) dat belooft ... weer aparte uitzichten op een mooi aangelegde weg.

Daarna de beentjes los op een licht aflopende lange weg naar Parcent, alwaar een kop koffie en een colaatje me goed deden op een zonnig terrasje uit de wind. Ook mijn broodjes opgegeten, dus kan ik er tegen de 2e keer de Coll de Rates op, dit keer van een andere kant.

Eerst weer licht afdalen, een brede lange weg, die zo tegen de muur op leek te lopen, het hoekje om aan het eind en meteen al het gevoel of dit ook letterlijk zou kunnen plaatsvinden. Toch al snel mijn cadans gevonden en metertje voor metertje kroop ik opwaarts.

Verbazingwekkend met wat een snelheid een zo te zien semi-prof langs me schoot. Ik weet niet of hij me überhaupt gezien heeft.

Maar de verder lege weg door het bos, dus af en toe wat schaduw, was zeker een belofte die waargemaakt werd. Net onder de top een uitzichtpunt, fabelhaft. Een ligfiets'er kwam hier de berg op en kon net over het muurtje ook omgevingsfoto's maken (zijn benen dun, dus vermoedelijk kon hij niet lopen).

In het een-na-laatste dorpje, had ik onthouden, bij de Callosa d'en Sarría in de supermarkt Consum een fles wijn voor vanavond gescoord. Nog een geweldige fotogenieke blik op de rotspartijen voor me in de afdaling.

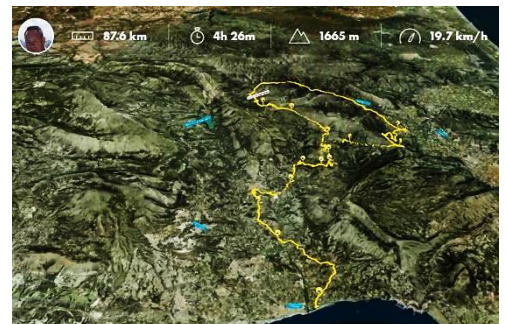
Het laatste gedeelte saai in vergelijking met het voorgaande, een groepje fietsers eerst voor me, maar zij namen een (te vroeg) verkeerde afslag, waarna ik ze niet meer gezien heb, want de laatste 2,5 km ging over een soort landweggetje met allerlei "death policemen" onder 2 snelwegen door en over een spoorwegovergang (enkel spoor) recht op het hotel af en in de jacht op een renaultje dat me eerst dwarszat en toen moest haasten om me voor te blijven.

Mooi op tijd, ruim voor de afspraak met Sandra en Kees, dus tijd om me op te knappen.

De avond was zeer gezellig bij hen. Wat een luxe plek om een zo'n gigantisch appartement te hebben met uitzicht over zee en van Calpe tot l'Albir, alleen Altea niet, dat lag net in de bocht achter een heuvel.

Laat terug, toch nog contact met Anja, daarna nog wat geneuzel op de mobiel en om 0:05 uur me gereed gaan maken voor een nachtrust.

Wat nachtrust, tot 2:00 uur herrie van een groepje dronken gasten over de gang en de kamer naast me. Daarna eindelijk, na gevecht met het dekbed, buiten bewustzijn geraakt.

Een allesomvattende vakantie dag!

241112 PUERTE DE TUDONS & GUARDELEST

Nadat een in dronkenschap verkerend gezelschap eindelijk stil werd, 2:00 uur kon ik eindelijk zelf ook gaan slapen, tenminste ....

... ruzie weer met het donzen dekbed. De vorige nachten kon ik er doorheen slapen, maar nu zwom ik schier de Middellandse zee over. Ook worstelend om het ding eruit te krijgen, zat ingebed in een tweetal lakens/hoezen.

Afijn, een korte nacht, want ik wilde vroeg de fiets op i.v.m. het weer. Het zag erna uit dat rond 15:00-16:00 uur de hemel zou openbreken, dus wilde ik dan binnen zijn.

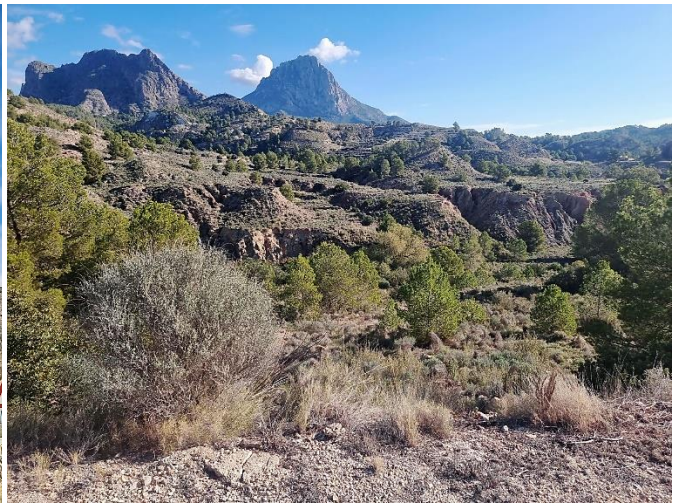
Zo gezegd, zo gedaan en het was wat koeltjes bij het vertrek. De eerste kilometers waren vlak (¿) en ook meer door een armere, werklieden omgeving. Daarna ging het opwaarts, een ellenlange opgang met in het begin dorpjes met hoge dwarsliggers en aardig stijl lopende straatjes. Daarna een soepel lopende klim met wat afdalingen erin. Een fantastische panorama passerend. En, onbegrijpelijk, een langzaam leeg lopende band.

Band gewisseld, geconstateerd dat de buitenband wel heel dunnetjes is (oorzaak?).

En dan de klim naar Puerto de Tudons, magistraal mooi, ook de route met het bosachtige slingeren en klimmen. Intussen werd het alsmar donkerder en killer en hoopte ik dat het niet onstuimig zou worden.

Een vette afdaling volgde (jasje aan) met erop volgend een qua omgeving saaier klim naar Port de Confrides, de haarspeldbochten niet meegerekend. Gelukkig reed ik kennelijk net om de zwarte wolken heen en verscheen zelfs weer even de zon, wat ook direct in mijn eigen temperatuur level te merken was (jasje uit).

Op de top, 970 hm, in de bosrand gegeten, jasje aan en uit de wind. Een kleine uitwisseling met een jaargenoot uit Nederland en de afdaling in.

Wat een genot je te kunnen laten gaan en geen kou te hebben.

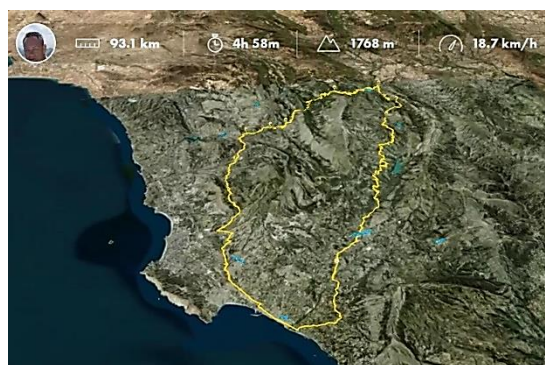
Ook nog even de evenknie van Rocamadour in Frankrijk bekeken en van diverse punten gefotografeerd en dan volle vaart door tot aan Altea Vella, daar even wat rustiger door het verkeer.

Rechtsaf op 91 km en de druppels overgaan in lichte regen was een feit. Net 2,5 km te vroeg. Gelukkig was ik al in het hotel toen inderdaad de hel losbarstte (om ca. 15:45 uur). Dus was de planning niet zo gek geweest, met geen leuke achterband of 2 foto's minder was ik zelfs droog teruggekomen.

Douchen, ervaringen opslaan en delen en dan nog 1,5 uur plat. Heerlijk sudderen onder de lakenhoes.

Het ritueel weer opgepakt, een Duveltje en aansluitend eten, Anja - met plaatje in de mond- bellen en schrijven

<kunstgeschiedenis pak ik morgenvroeg wel op – morgenvroeg erg slecht weer voorspeld - of anders volgende week>.

En dan lonkt de nacht, na weer een enerverende dag (23:30 uur toch alweer).

241113 CAP DE LA NAU & PLATJA GRANELLA

Langer te bed, het weer geen pret, voorspelt.

*Kunstgeschiedenis 3 over melancholie.
Je moet zwaarmoedig zijn, je tekent je pijn
door af te zonderen en alleen te (willen) zijn
dan pas werd je in de Middeleeuwen
zie Michelangelo en Rafael het geeuwen
in schilderijen fingeren en Dürer graveren.*

Niet dat ik me zo nodig melancholisch of geniaal zou willen betiteln, maar een week alleen figureren in een vreemde setting lijkt inderdaad wel een beetje op het terugtrekken uit het bestaande, het zoeken naar een andere werkelijkheid en het rondtrekken in een aards schilderij.

Een zonnestraal, een signaal om de KLU, hoe interessant ook, te verlaten en ins blaue hinein zu treten. Snel nog een route bekeken, heen tegen de wind in en wat minder klim kilometers i.v.m. het late tijdstip van starten.

Het begin, nou ja t/m de klim bij Benissa had ik al gehad, dus wat minder tijdverlies (foto's, weg zoeken en bekend waar de klimmetjes zich bevinden).

Toeval bestaat niet, maar bij de eerste de beste supermarkt Sandra en Kees nog even gespot en gesproken.

Alhoewel, nog even een stop aan het meer in Calpe, want in de verre verte toch een glimp van flamingo's. 100 maal inzoomen dan heb je beet.

Daarna ook niet echt een fotogenieke omgeving tot het naderen van 's lands einde

– in ieder geval daar leek het op –

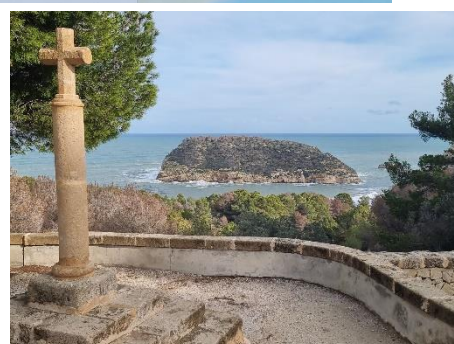
Gekarakteriseerd door de vuurtoren Cap de la Nau.

Creu del Portitxol

Descubrimos la península del Portitxol, el paisaje más generosamente mediterráneo. En el centro de la bahía, dominada por el Cap Negre al norte y el Cap Negre al sur, se encuentra el Creu del Portitxol. El paisaje del Cap Negre es un paisaje de rocas, con una gran variedad de especies de aves, como el flamenco, el gaviotón, el gaviotón de mar y el gaviotón de mar. El paisaje del Cap Negre es un paisaje de rocas, con una gran variedad de especies de aves, como el flamenco, el gaviotón, el gaviotón de mar y el gaviotón de mar.

Descubrimos la península del Portitxol, el paisaje más generosamente mediterráneo. En el centro de la bahía, dominada por el Cap Negre al norte y el Cap Negre al sur, se encuentra el Creu del Portitxol. El paisaje del Cap Negre es un paisaje de rocas, con una gran variedad de especies de aves, como el flamenco, el gaviotón, el gaviotón de mar y el gaviotón de mar.

Descubrimos la península del Portitxol, el paisaje más generosamente mediterráneo. En el centro de la bahía, dominada por el Cap Negre al norte y el Cap Negre al sur, se encuentra el Creu del Portitxol. El paisaje del Cap Negre es un paisaje de rocas, con una gran variedad de especies de aves, como el flamenco, el gaviotón, el gaviotón de mar y el gaviotón de mar.

Daar, met schitterend uitzicht, mijn broodjes in het heerlijke zonnetje genuttigd.

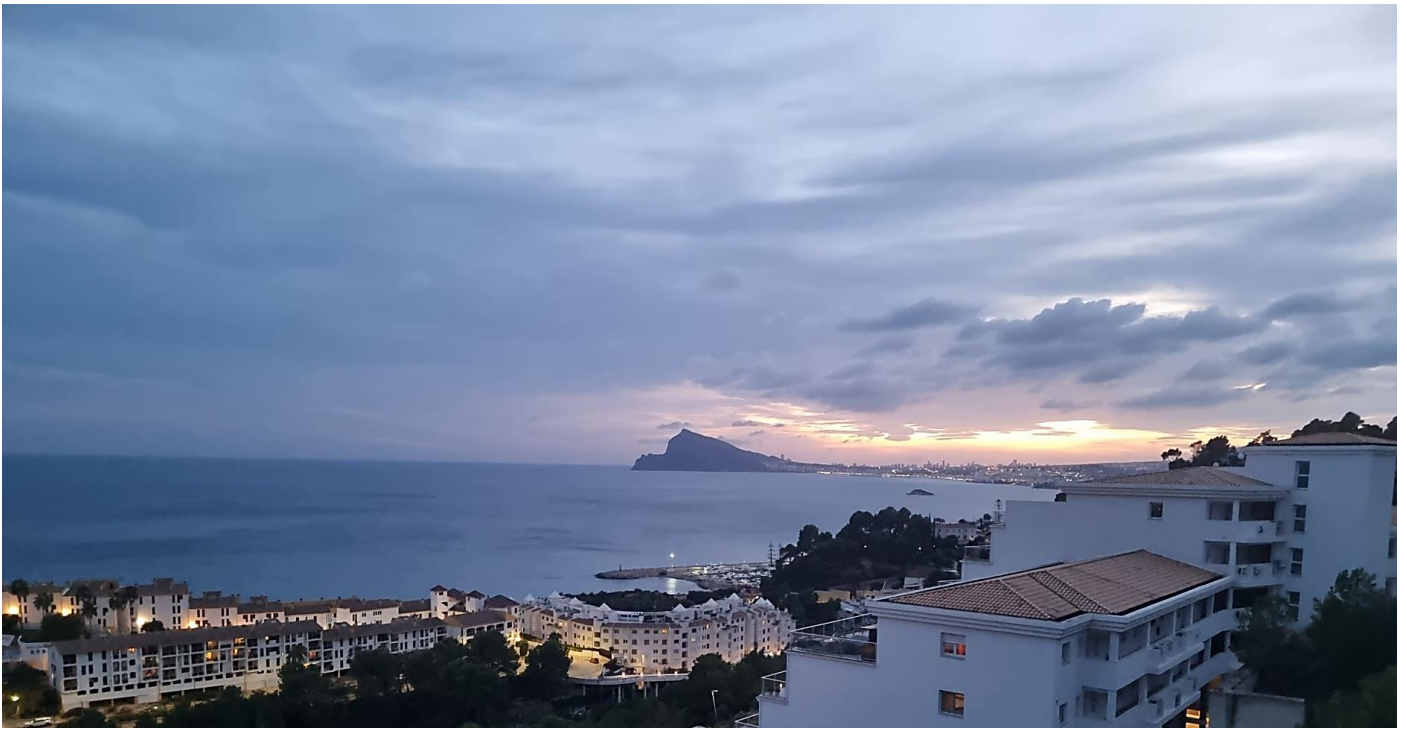

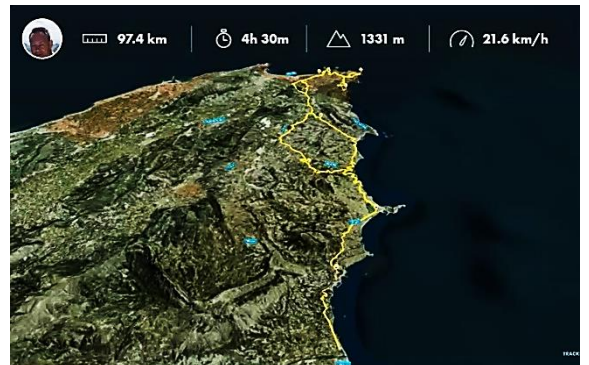

Gelukkig op voorbereid met lichten op fiets en helm, een ware kerstboom, die ik bij Calpe al als voorzorg aandeed en ook Anja een geruststellend berichtje stuurde.

Nog wel even een avondfoto bij Mascarat, op de plek van Sandra en Kees wonen (net hun gebouw niet).

Back home, de kerstboom nog even in beeld (voor Anja) en douchen, dineren en koffie op de kamer, waarbij dit artikel uit de bol vloeide.

Nog een interactie met het thuisfront en mogelijk één afsluiting aan de bar tijdens het bekijken van het tweede gedeelte van les 3 van kunstgeschiedenis.

Alles over de Artes Liberales en het tonen van "genialiteit".

Dat je het maar weet. Welterusten.

241114 BENIDORM

Wat vandaag te doen?

Het weer wordt voor Altea als droog aangegeven, maar in Spanje wordt gewaarschuwd voor weer zware regenbuien. Keuze voor een langere rit, start in noordelijke richting.

SIR CAV: Cavendish gestopt als professioneel wielrenner

In de kelderbox een lege achterband. Pompen hielp niet, dus op naar Topbikes.

Een band laten vervangen, wat gekletst over wielrennen, in het bijzonder over Erwin Nijboer (foto met Miguel Indurain laten zien). En de tip meegekregen niet de bergen in te gaan en zeker niet naar het noorden. Hier veranderde de plannen dus stampte pede. Een route in de garmin richting Finestrat gekozen, niet te zwaar of te lang, toch wat rekening houden met het weer en de benen. Morgen schijnt het mooier te worden.

Op weg naar la Nucia toch besloten om naar Benidorm te gaan en wat gevoel van deze stad te krijgen.

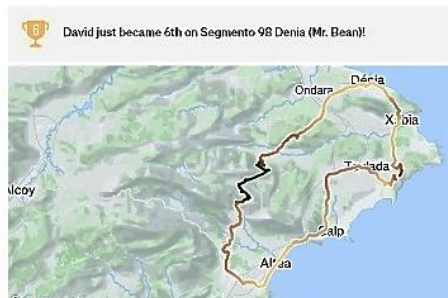

 David van der Poel
Today - al Poble Nou de Bonisakrell / Bonisachell, Spain

Distance	Elev Gain	Time
121.40 km	2,037 m	4h 1m

Segmento 98 Denia (Mr. Bean) 6th overall (6-01)
Llova de Camancha PR (13:40)

Op de steilere klim naar la Nucia werd ik voorbij gestoken door een achttal renners, wat gaan die gemakkelijk omhoog, waaronder **Matthieu van der Poel**.

Op kop en het hoogste woord, volgens mij zagen ze me niet eens, ondanks mijn aanmoediging.

Licht bewijs: Twee jaar geleden kocht Van der Poel een huis in de buurt van **Moraira, een voormalig vissersdorpje aan de Costa Blanca**. Maandagochtend heeft hij daar al een eerste keer getraind met broer David.

Na la Nucia een vervelende afdaling in naar Benidorm, dit kwam doordat ik voor het fietspad koos (veiligheid) i.p.v. de weg. Slecht wegdek, steeds stoptekens vanwege de uitritten van huizen of de zijwegen.

Fietsers moeten dan afremmen, een verhoging af en aan de andere kant weer op. Ook staat er geregeld een lantaarnpaal midden op het toch smalle pad én onbegrijpelijk, bushaltes op het gehele pad, je kunt er nauwelijks omheen. Ook bij sommige zijwegen moet je rare en gevaarlijke bochten maken om de weg over te steken, zelfs over je schouder kun je niet zien of een wagen ook niet gaat afslaan.

Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat ik dit al eens gedaan heb op de Spanje reis van Alicante naar Valencia.

Dan nader je de grote stad, hoe erin te gaan?

Op goed geluk en met Google maps een weg gekozen, dwars door de onbewoonde streek tussen al die torenflats. Tot de drukte duidelijk aangaf dat het hier te doen was.

Feest in de stad, mooie decoraties, de geluidsinstallaties vol tegen elkaar op en de meeste mensen verkleed, vooral de Engelsen hebben bijzonder uitgepakt, of liever zichzelf ingepakt. Kleurrijk, vrolijk en paraderen maar. Op het strand eerst eens om me heen gekeken, wat foto's geschoten en een plekje gezocht om te lunchen. Ja, dat mocht dit keer van mijzelf, verwennen vandaag. Echt toeristen.

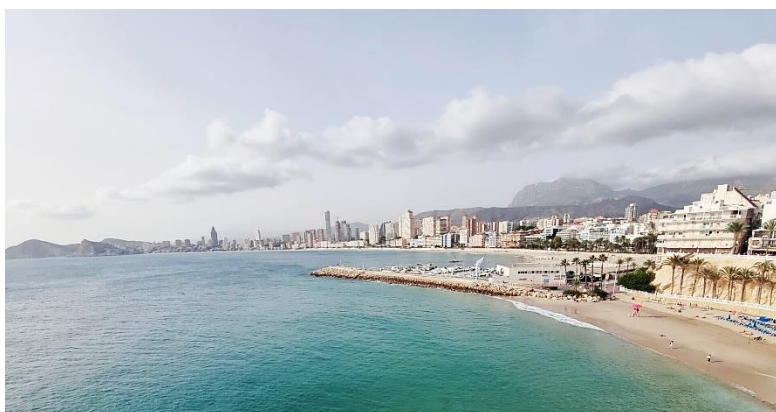

Heerlijk zo in de zon genoten en om 14:00 uur vond ik het welletjes. Nog een ommetje verderop, de plek van het oude kasteel bezocht en dan de terugweg.

Dezelfde gang naar boven naar la Nucia, geen pretje, daarna werd het bekend terrein inmiddels en was de vaart in de afdaling weer heerlijk.

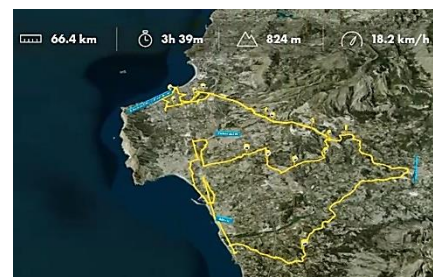

Om 16:00 uur in triest ogend weer terug bij het hotel. Had de hoop gehad nog even op het terras aan zee te zitten, maar dat idee was snel verdwenen (grijs en wind).

Verder niets te vertellen, namelijk de gebruikelijke bezigheden, schrijvende acties en observerend dineren.

's Avonds nog even contact en wat muziek voor het slapen gaan.

Tot morgen.

241115 DE LAATSTE LOODJES

Bedoeld de Koninginnerit van 113 km en 2000 hm, Ronde Vall d'Ebo.

Maar al verkeerd vertrokken, waar ik niet voldoende opleette en zo kwam het dat ik al aan het klimmen was vanaf het begin, terwijl ik eerst 20 km redelijk vlak zou gaan.

Helaas geen duidelijke correctie van de garmin, vandaar dat ik me terugvond op de Altea Hills, met mooie diepte beelden, maar daar al bleek het kleinste verzet nauwelijks rond te trappen.

Pap in de benen!

Gelukkig geen andere weg, dan afdalen naar de hoofdweg Calpe-Altea. Dus daar besloten de route overboord te gooien en een ander pad te zoeken. Zo kwam ik, ongewild, op de snelweg terecht, terug natuurlijk geen optie. Zo enkele kilometers stijf aan de zijkant doorgereden met de 120 km/uur langsrazende wagens.

Er kwam een brug over de weg en mogelijk dat ik daar op kon komen, dus bij een hekwerk dat tot de afrastering opgesteld stond afgestapt. Een klein avontuurtje in het vooruitzicht.

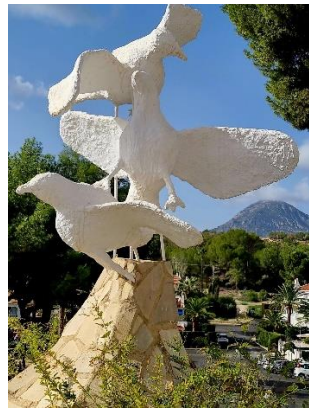
De fiets kon ik eroverheen tillen en op een verhoging laten zakken. Het hek zelf was te hoog om erover te klimmen, geen grip met de raceschoenen. Ik zag dat ik mogelijk langs het hek omhoog kon klimmen en dan via de brugleuning er omheen trekken. Gelukkig kon ik daarna vrij naar de fiets lopen via wat trapjes. En kon ik daarna weer verder, na nogmaals een nieuwe route gepland te hebben. De weg liep dood, tenminste naar een grindpad en dat met een gewone racefiets, nee dus!

Besloten om vandaar alleen de kleinere weggetjes te volgen, dat was een goede keuze. Mooi tussen de sinaasappel en citroenen plantages door. Zo kwam ik ook bij een kunstenaars woning, waar ik over de muur foto's maakte. Daar nog even wat tandjes erbij, d.w.z. het werd weer steiler en zo kwam ik bij een Residence, waar wat witte vogels van steen een eindpunt bleken.

Caravan-Campings in overvloed, maar waar ergens een tent op te zetten heb ik nog niet ontdekt.

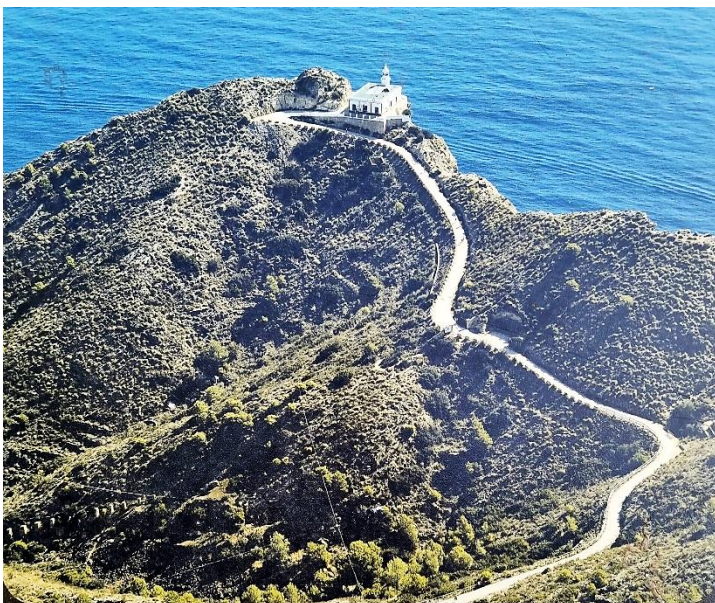

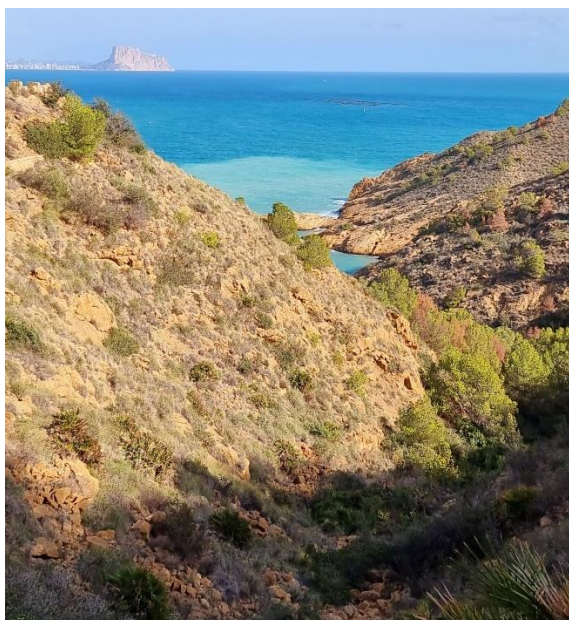
Afdalen, heerlijk zonder te trappen, en weer een afslag in om het vrije en stille gevoel door te trekken. Bij het dorpje l'Alfás del Pi was een markt, interessant om eens te zien wat Spanje te bieden heeft. Kleren, riemen, tassen, prullaria en ook wat groente-, fruit- en etenstentjes op het eind na 500 meter. En vooral veel Hollanders, waar komen al die pensionado's toch vandaan? En wat moeten ze met die zoi?

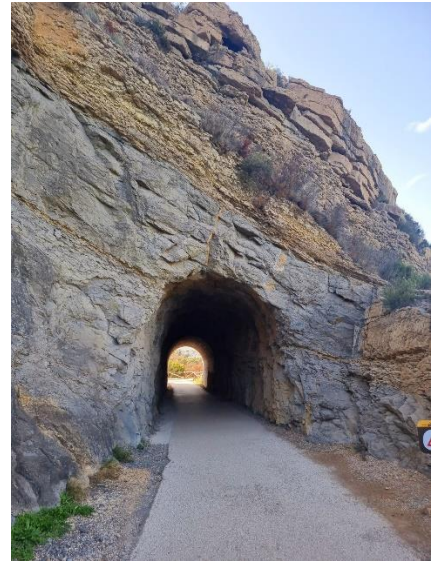
Gauw door naar Albir, moet ik toch ook aangedaan hebben! Op zoek naar mooie uitzichtpunten bij een park aangekomen. Daar moest wat zijn en wat!

Ik mocht er niet fietsen, dus met de fiets aan de hand het wandelpad op. Dat was prachtig, maar niet gerekend op het feit dat dit enkele kilometers lang was en ook wat op en neer, maar vooral op ging naar een voormalig uitkijkpost tegen de piraten. Prachtige baaien waar deze vanuit zee ook snel optrekken naar 400 hm. Met de volle zon een aantal uitzonderlijk mooie plaatjes kunnen schieten.

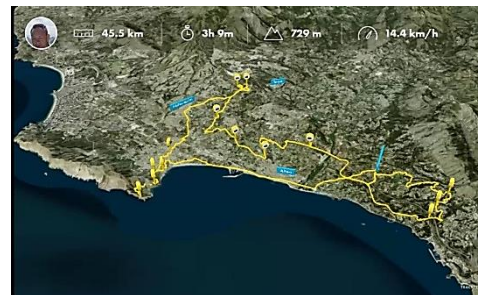

Ook op een windloos plekje de lunch genuttigd en toen de weg terug gewandeld, nu wel de helm af. Boven bij de uitkijkpost had ik deze nog op, wat de beheerder reden gaf me te vragen of ik gefietst had (dat was verboden). Natuurlijk niet gedaan. Beneden angekommen de snelste weg terug ingetoetst en rijden.

In het hotel de laatste zaken geregeld, de fietsadministratie, het inchecken voor het vliegtuig, het regelen van het ontbijt en hoe uit te checken morgenochtend. Daarna de al afgespoten fiets teruggebracht naar Topbikes en met **Patrick Deneut** himself op de foto.

(met op de achtergrond een actiefoto van Patrick)

Dan de koffer gepakt, een biertje genoten en het diner me weer laten smaken. Op de kamer wat spaans nieuws over Valencia proberen te volgen en daarna voor de Nations League Spanje-Denemarken opgezet.

Met Anja bijgekletst, zij had een mooie expositie "Suzanna" met Marianne bezocht in het museum van Gouda en in Tandoori uit eten geweest. Tot morgen. Spanje won met 2-1 en mijn koffie is koud.

Morgen vroeg op, ik word om 6:45 uur opgehaald voor de reis naar huis.

Eso fue todo otra vez esta vez! (*Dat was het weer deze keer!*)

Hasta la próxima!

241116 HUISWAARTS

6:45 uur geplande ophaaldienst door Beniconnect.

6:00 uur de wekker gezet en na weer een vochtig gevecht met de lakens vannacht en het laatste uur wat doorsudderden vond ik het om 5:59 uur welletjes.

Boarding pass
Antonius Verdiesen
Booking number: SELNVT

ALICANTE (ALC)
→ ROTTERDAM/ THE HAGUE (RTM)

Date	Boarding time	Gate closed
16-11-2024	09:40	10:05
Departure time	Flight number	
10:25	HV 5052	
Seat	Zone	Gate
7A	3	See at airport

Je kunt je numbagage vanaf 2 uur 0 tot 40 minuten voor je originele vertrektijd afgeven.

Seq. nr. HV5052-127

De laatste "•• op de i" en dan uitchecken. Om 6:30 uur was de bus er, mooi op tijd. Anders dan de 2 andere heren die mee moesten. Afijn tijd genoeg.

Na de Albril & Benidorm stops om 8:05 uur op het vliegveld van Alicante. Op één rustig stukje ontbeten en toen de slinger in, d.w.z. een ellenlange rij om de koffers af te leveren. Daarna nog in colonne door de poortjes en dan koffie.

Een uurtje voor vertrek, mooi op tijd. Nu deze maar doden met het vervolgverslag.

All on board, go. Ietsjes later, vliegtijd 2:10 uur. Landen ca. 12:50 uur, werd 13:10 uur door het wachten bij het taxiën. Goede vlucht, busje kwam snel, nog even oponthoud door het aanhouden door de marechaussee (Discriminatie? Donker ogende jongen in onbetrouwbaar uitzien busje).

En thuis ontvangen met een brede smile, geweldig.

Back to the normal world.

